Forslag til Rådets forordning (EF) om iværksættelse af foranstaltninger til økonomisk og social udvikling i Tyrkiet

(98/C 408/10)

KOM(1998) 600 endelig udg. — 98/0300(SYN)

(Forelagt af Kommissionen den 22. oktober 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 189 C, og

ud fra følgende betragtninger:

Forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Tyrkiet bygger hovedsagelig på associeringsaftalen af 12. september 1963 og de afgørelser, der er truffet af det ved denne aftale oprettede associeringsråd;

Tyrkiet er i færd med at gennemføre væsentlige reformer for at forbedre sin økonomi, omstrukturere sin offentlige sektor for at gøre den mere effektiv, modernisere den økonomiske og sociale infrastruktur og udvikle produktionssektoren;

Det Europæiske Råd anførte på sit møde i Cardiff den 15.-16. juni 1998, at det lagde stor vægt på, at der blev gennemført en europæisk strategi over for Tyrkiet, og det opfordrede Kommissionen til at fremlægge forslag desangående, også vedrørende de finansielle aspekter;

indkomsterne er ulige fordelt mellem de forskellige provinser i Tyrkiet, og som reaktion på Det Europæiske Råds konklusioner fra Cardiff bør der sættes ind på at udjævne disse skævheder ved at støtte udviklingen i de i udviklingshenseende tilbagestående regioner og styrke den økonomiske og sociale samhørighed;

bestemmelserne i denne forordning bygger på overholdelse af demokratiets principper, retsstaten, menneskerettighederne og de grundliggende frihedsrettigheder samt folkeretten, dvs. de principper, der er fundamentet for Den Europæiske Unions og medlemsstaternes politik på de forskellige områder;

Fællesskabet lægger den allerstørste vægt på Tyrkiets bestræbelser på at forbedre de demokratiske fohold og overholdelsen af de grundlæggende menneskerettigheder i landet og på i højere grad at inddrage civilsamfundet i landets udvikling;

i denne forordning er der for perioden 1999-2001 anført et finansielt rammebeløb, jf. pkt. 2 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995; dette tilsidesætter ikke budgetmyndighedens traktathjemlede beføjelser;

formålet med de projekter og programmer, der finansieres ved hjælp af denne finansielle bistand, er at bidrage til udviklingen i Tyrkiet, til reformen af landets udviklingspolitikker og omstrukturering af de institutionelle rammer;

de projekter og programmer, der skal gennemføres med denne finansielle bistand, skal komme hele den befolkning til gode, som lider under Tyrkiets udviklingshandicaps —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet bidrager til Tyrkiets bestræbelser for økonomisk og social udvikling.

Artikel 2

Til gennemførelse af denne forordning afsættes der et finansielt rammebeløb på 135 millioner ECU for tidsrummet 1999-2001.

Budgetmyndigheden fastsætter de årlige bevillinger inden for de grænser, der sættes af de finansielle overslag.

Artikel 3

1. I forbindelse med samarbejdsprojekter og -foranstaltninger kan der ydes bistand til den tyrkiske stat og dennes regioner, samt lokale myndigheder, regionale organisationer, offentlige instanser, lokalsamfund og traditionelle samfund, erhvervsfremmende organisationer, kooperativer og civilsamfundet, og herunder ikke-statslige sammenslutninger, stiftelser og organisationer.

2. I tilfælde, hvor en grundlæggende forudsætning for støtten til Tyrkiet ikke længere opfyldes, således bl.a. i tilfælde hvor demokratiets og retsstatens principper, menneskerettigheder og de grundlægende frihedsrettig-

heder eller folkeretten krænkes, vedtager Rådet med kvalificeret flertal passende foranstaltninger på forslag af Kommissionen.

Artikel 4

1. Der kan finansieres projekter og -foranstaltninger for udviklingssamarbejde på felter, der er anført på nedenstående vejledende liste:

— modernisering af produktionssystemet, forbedring af institutionernes kapacitet og af infrastrukturen, navnlig inden for miljø, energi og transport

— fremme af industrisamarbejdet, navnlig ved at støtte diversificering af industrien og oprettelse af små og mellemstore virksomheder

— samarbejde inden for telekommunikation, infrastruktur, udvikling af landdistrikter og social service

— styrkelse af den tyrkiske økonomis kapacitet, navnlig med foranstaltninger til at fremme omstrukturering af den offentlige sektor samt fremme af privat foretagsomhed

— samarbejde om sundhedsbeskyttelse

— regionalt og grænseoverskridende samarbejde

— ethvert samarbejde, der sigter mod at forsvare og fremme demokratiet, garantere retsstaten, menneskerettighederne og beskyttelsen af mindretal

— samarbejde om humanitære spørgsmål

— enhver støtte, der kan fremme udviklingen af forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Tyrkiet.

2. Der skal i det fornødne omfang iværksættes foranstaltninger til støtte af et strukturtilpasningsprogram på grundlag af følgende principper:

— støtteprogrammerne skal afpasses efter den særlige situation i Tyrkiet og tage hensyn til de økonomiske og sociale forhold

— støtteprogrammerne skal omfatte foranstaltninger til bl.a. at bøde på de negative virkninger af strukturtilpasningen på samfundet og beskæftigelsen, navnlig for de udsatte dele af befolkningen

— der tages hensyn til den økonomiske situation i Tyrkiet, navnlig landets gældssætning og byrden af afdragene på gælden, betalingsbalancesituationen og valutabeholdningen, den monetære situation, bruttonationalindkomsten pr. indbygger og arbejdsløshedsniveauet.

Artikel 5

1. Finansiel bistand, der ydes i henhold til denne forordning, tager form af gavebistand.

2. Bistand, der ydes som led i de i denne forordning omhandlede foranstaltninger, omfatter bl.a. faglig bistand, uddannelse og andre serviceydelser, leverancer og arbejder, samt revision og evaluerings- og kontrolbesøg.

3. Fællesskabets finansiering kan bl.a. dække udgifter til investering, herunder dog ikke køb af fast ejendom eller faste udgifter (bl.a. til admininstration, vedligeholdelse og drift), idet det i projektet skal tilstræbes, at faste udgifter afholdes af støttemodtageren selv.

4. Parterne, jf. artikel 3, yder selv et finansielt bidrag til de enkelte samarbejdsforanstaltninger. Bidragets størrelse fastlægges ud fra partnernes betalingsmuligheder og under hensyn til foranstaltningens art. Er partneren en ikke-statslig organisation eller en lokalsamfundsorganisation, kan bidraget i særlige tilfælde ydes i form af naturalier.

5. Foranstaltningerne kan eventuelt finansieres sammen med andre bidragsydere, navnlig medlemsstaterne.

6. Det skal sikres, at det tilstrækkeligt klart fremgår, at den bistand, der udbetales på grundlag af denne forordning, ydes af Fællesskabet.

7. Fot at sikre den sammenhæng og komplementaritet, der er omhandlet i traktaten, og for at sikre alle disse foranstaltningers nyttevirkning, kan Kommissionen tage alle nødvendige skridt til koordination, navnlig:

a) en ordning for udveksling og systematisk analyse af oplysninger om de finansierede foranstaltninger og sådanne, som Fællesskabet og medlemsstaterne planlægger at finansiere

b) en koordination på stedet af gennemførelsen af foranstaltningerne gennem regelmæssige møder og informationsudvekslinger mellem repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne hos modtageren.

8. Kommissionen kan sammen med medlemsstaterne træffe foranstaltninger til sikring af et godt samarbejde med andre bidragsydere.

Artikel 6

1. Kommissionen forestår undersøgelses-, beslutnings- og forvaltningsarbejdet i forbindelse med de i denne forordning omhandlede foranstaltninger på grundlag af gældende bestemmelser, herunder bestemmelserne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.

2. Ved udvælgelsen af projekter og programmer tages der hensyn til:

— foranstaltningernes gennemslagskraft og bæredygtighed

— kulturelle og sociale aspekter, ligestilling af kønnene, samt miljøaspektet

— hvorvidt institutionerne er tilstrækkeligt udviklede til, at foranstaltningens sigte kan realiseres

— erfaringerne fra andre tilsvarende foranstaltninger

3. For så vidt angår foranstaltninger, der indebærer udbetaling af mere end 2 millioner ECU pr. foranstaltning i henhold til denne forordning, træffes der beslutning på grundlag af proceduren i artikel 7.

Kommissionen meddeler det i artikel 7 omhandlede udvalg, hvilke finansieringsbeslutninger den agter at træffe vedrørende projekter og programmer af en størrelse på 2 millioner ECU eller derunder. Dette sker senest en uge, inden beslutningen træffes.

4. Kommissionen kan, uden at der skal indhentes udtalelse fra det i artikel 7 omhandlede udvalg, indgå de ekstra forpligtelser, der er nødvendige for at dække overskridelser, der kan forudses, eller som faktisk er forekommet i forbindelse med disse foranstaltninger, når overskridelsen eller det ekstra behov udgør 20 % eller derunder af den forpligtelse, der oprindeligt blev indgået ved finansieringsbeslutningen.

Hvis den i foregående stykke omhandlede ekstra forpligtelse er minde end 4 millioner ECU, skal det i artikel 7 omhandlede udvalg underrettes om Kommissionens beslutning. Der skal indhentes udtalelse fra udvalget, hvis den ekstra forpligtelse er større end 4 millioner ECU, men under 20 %.

5. Det skal fremgå af alle finansieringsaftalter og -kontrakter, at Kommissionen og Revisionsretten kan gennemføre kontrol på stedet ifølge de sædvanlige metoder, som er fastlagt i Kommissionens gældende bestemmelser, herunder bestemmelserne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.

6. Hvor der som led i foranstaltningerne indgås finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og Tyrkiet, skal det fremgå af disse, at Fællesskabet ikke afholder udgifter til betaling af skatter, afgifter og gebyrer.

7. Alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og Tyrkiet kan deltage i udbud og kontrakter på lige vilkår.

8. Alle leverancer skal have oprindelse i medlemsstaterne eller Tyrkiet.

Artikel 7

Kommissionen bistås af det MED-udvalg, der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 ([1]), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand, på grundlag af nedenstående procedure.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det fletal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet afgørelse senest tre måneder efter den dato, på hvilken der er rettet henvendelse til Rådet, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

([1]) EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1

Senest en måned efter beslutningen meddeler Kommissionen medlemsstaterne, hvilke foranstaltninger og projekter der er blevet godkendt, og hvor store beløb de indebærer, hvad de vedrører, og hvem partnerne er.

Artikel 8

Hvert år afholdes der møde i det i artikel 7 omhandlede udvalg, hvor det på grundlag af en redegørelse, der forelægges af en repræsentant for Kommissionen, drøftes, hvilke generelle retningslinjer der bør anlægges for foranstaltningerne i det kommende år.

Artikel 9

Efter hvert budgetår forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er blevet finansieret i løbet af budgetåret, og hvorledes denne forordning er blevet gennemført i samme periode.

Redegørelsen skal indeholde oplysninger om, hvilke partnere der er indgået leveringsaftaler eller gennemførelseskontrakter med.

Rapporten skal også indeholde en redegørelse for, hvilke specifikke foranstaltninger der i givet fald er foretaget undersøgelser af.

Artikel 10

Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum undersøgelser af de foranstaltninger, der finansieres af Fællesskabet, både for at fastslå, om målsætninger i disse er blevet realiseret, og for at opstille retningslinjer for, hvordan fremtidige foranstaltninger kan gøres mere effektive. Kommissionen forelægger det i artikel 7 omhandlede udvalg en oversigt over, hvilke undersøgelser der er foretaget, således at udvalget i givet fald kan behandle disse nærmere. Undersøgelsesrapporterne står til rådighed for medlemsstaterne efter anmodning.

Artikel 11

Tre år efter ikrafttrædelsen af denne forordning forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en helhedsvurdering af de foranstaltninger, som Fællesskabet har finansieret på grundlag af denne forordning, samt et forslag til, hvordan denne forordning bør udformes for fremtiden, og i givet fald forslag til, hvilke ændringer der bør gennemføres heri.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.